

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 11 (254) ЛІПЕНЬ 2018 ГОДА

БЕЛАРУСКІ АФАРЫЗМ

Важна адно – быць жывому, жыць і змагацца

Якуб Колас

ПЕРАМОГА!

«ДЗЕЦКАСЕЛЬСКІ» ЗАВАЯВАЎ КУБАК ВОБЛАСЦІ

28 ліпеня ў Бешанковічах ФК «Дзецкасельскі» пераканаўча перамог лідэра заходняй групы чэмпіяната Віцебскай вобласці па футболе ФК «Полацкгаз» і заваяваў Кубак вобласці. Гарадоцкія каманда ўпэўнена перамагла «Полацкгаз» з лікам 6:3.

Матч пачаўся напружана ў жорсткай барацьбе. Але нашы футбалісты дзейнічалі больш востра і ў сярэдзіне першага тайма атрымалі права на пенальці, які і рэалізавалі. Потым лідэр каманды Алег Слаўцін спачатку са стандартнага штрафнога прабіў полацкую сценку, якая развалілася, а праз пяць мінут даводзіць лік да 3:0. На вісячым сцяжку першага тайма полацкі клуб скарачае лік і аднаўляе шанцы на змаганне за Кубак - 3:1.

Але ў другім тайме гарадоцкая каманда працягвала дыктаваць свае умовы гульні. Зноў бліскуча гуляе Алег Слауцін, які спачатку выкарыстаў памылку галкіпера і зрабіў лік 4:1, а потым са штрафнога ў пяты раз (!!!) пакрыўдзіў полацкіх футбалістаў.

Нарэшце сатварыў свой чарговы шэдэвр і няўрымслівы Эдуард Ізафатаў, які давёў лік да сорамнага значэння — 6:1. Пасля гэтага наша каманда зменшыла націск, чым скарысталіся візаві з Полацка, забіўшы два галы ў нашу браму. Выніковы лік — 6:3 засведчыў нашу ўпэўненую перамогу.

Гэта вынік шматгадовай дзейнасці трэнера Сяргея Куракова і рэальнай падтрымкі каманды ў апошнія гады мясцовай уладай.

Цяпер застаецца чакаць ад ФК "Дзецкасельскі" перамогі і ў чэмпіянаце Віцебскай вобласці, калі так пераканаўча быў "біты" лідар заходняй групы.

Л. Антонаў

АЎКЦЫЁН

РАСПРАДАЕЦЦА МАЁМАСЦЬ

Гарадоцкі райспажыўсаюз вядзе распродаж сваёй мамасьці ў Гарадку праз аукцыёны. Бліжэйшы аукцыён па распродажу маёмасці Гарадоцкага РСТ адбудзецца 27 ліпеня. Жадаючыя могуць набыць краму «Юбілейная» ў г. Гарадку па вул. Невельская шаша д.53..

Агульны крызіс спажывецкай кааперацыі ў краіне і на Віцекбшчыне вымушае ранейшага манапаліста ў гандлі весці распродаж сваёй маёмасці. Распродаж маёмасці праз аукцыёны вядзецца ў іншых раёнах Віцебшчыны ужо пяць гадоў, як паведамляе : http://www.vitops.bks.by . Але падаецца, што толькі ў гэтым годзе на продаж пачалі выстаўляцца аб'екты Гарадоцкага райспажыўтаварыства не ў вёсках, а ў Гарадку і г.п. Езярышча.

Так на прыканцы мая месяца на аукцыён было выстаўлена кафэ «Вясна» ў г.п. Езярышча за кошт 58 526 руб. з ПДК. Арганізатарам аукцыёнаў для сістэмы спажыўкааперацыі на Віцебшчыне выступае найперш РУП «Віцебскі інстытут нерухомасці і ацэнкі».

Менавіта РУП «Віцебскі інстытут нерухомасці і ацэнкі» арганізуе ў Віцебску аукцыён па продажу крамы «Юбілейная» па вул. Невельская шаша, якая не працуе ужо некалькі гадоў, прайграўшы змаганне за спажыўца прыватнаму гандлю. На аукцыёне 27 ліпеня жадаючыя могуць набыць з аукцыёна будынак крамы «Юбілейная» за 54 448 рублёў з ПДК. Аукцыйны гандаль распачнецца ў 12 гадзінаў па вул. Свідэнскага д.4 г. Віцебска. Але гэты аукцыён ускладнен дамовай арэнды гэтай крамы аж да 15 студзеня 2019 года. Гарадоцкі райспаажыўсаюз шчэ жадае паймець і арэнду амаль паўгода за пустуючы зараз будынак.

На чарзе ў Гарадку да продажу яшчэ і складское памяшканне па вул. Пралетарская д. 13/3 па якому аукцыён прызначаны на 28 жніўня па першапачатковаму кошту ў 32 304 рубля. Аукцыён таксама праводзіць РУП «Віцебскі інстытут нерухомасці і ацэнкі», але Гарадоцкае РСТ не абцяжарвае продаж гэтага склада дадатковай умовай у выглядзе арэнды.

Л. Антонаў

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

АПЫТАННЕ

ЦІ ГОЖА – "МАЙБАХ" У ПАДАРУНАК?

У чарговы раз у сацыяльных сетках сайта http://haradok.info адбылося апытанне наведвальнікаў. Было зададзена наступнае пытанне: "Як па-вашаму, ці гожа царкоўнаму іерарху прымаць у падарунак «Майбах»?"

І зноў большую актыўнасць праявілі наведвальнікі сеткі Ўкантакце, чым групы з Аднакласнікаў. На прапанаванае пытанне ў УК адказала 67 чалавек, а ў АК толькі 11 наведвальнікаў з 1100 прагледзеўшых ананімна адказала на апытанне.

Вынікі ж апытання наступныя. 61,19% удзельнікаў лічаць, што царкоўнаму іерарху не гожа прымаць у падарунак супераўто «Майбах». Больш чвэрці адказаўшых – 28,36% мяркуюць, што гэта справа самага іерарха наконт атрымання дарагога падарунка. І толькі 10,45% -- адзін з дзесяці адказаўшых ухваліі ўчынак кіраўніка беларускай праваслаўнай царквы.

Прымайце удзел ў чарговых нашых апытаннях!

Л. Антонаў

НАША ПРЫРОДА

МАШТАБНАЯ ВЫСЕЧКА ЛЕСУ

У рэдакцыю ВВ зьвярнулася наведвальніца сайту з паведамленьнем пра зьнішчэньне лясных абшараў ў Гарадоцкім раёне. Паводле Ірыны Афанасьевай, маштабная высечка лесу цягнецца ўжо гадоў пяць. Лесавозы руйнуюць мясцовыя дарогі, а пра тое, каб пасьля выкананых работ засадзіць лес новымі дрэвамі, ніхто ня дбае — тэрыторыя зарастае самаадвольна, як давядзецца.

Занепакоеная экалягічнай сытуацыяй у раёне, спадарыня Ірына апублікавала зацемку у «Аднаклясьніках», дзе апісала, што адбываецца. Са згоды аўтаркі зьмяшчаем гэтую публікацыю, якая выклікала розгалас сярод карыстальнікаў сацыяльнай сеткі.

Гарадоцкі р-н, Віцебская вобл. Вось так цяпер выглядае некалі густы і магутны лес у раёне пасёлку Будзіслава, вёсак Канашы, Казловічы, Вярэчча, Смалоўка і ня толькі там. Па-барбарску зьнішчаюцца прыродныя дары проста ў грандыёзным маштабе!

Праяжджаючы церазь любы куток гэтага бязьмежнага зялёнага сьвету, практычна праз кожныя 3-4 кілямэтры натрапляеш на адну і тую ж карціну: не прарэджваюцца, а папросту ўшчэнт высякаюцца лясныя абшары, з пакінутымі на гэтых «палёх», бы ў насьмешку, 4-5 дрэвамі.

І тамсама, ужо сапраўды ў насьмешку, сустракаеш усталяваныя шчыты з заклікам «Беражыце лес!» або «Беражыце прыроду!». І гэты працэс адбываецца практычна штодня ўжо недзе гадоў пяць.

Спачатку расейскія лесавозы «пасяліліся» гады на два, а потым іх зьмянілі і аж дагэтуль разварочваюць дарогі віцебскія машыны.

Пра тупкія дарогі і масты — гэта асобная тэма! Хоць паводле ўсіх нарматыўных актаў існуюць пэўныя парамэтры колавай тэхнікі, дазволенай для работ у лесе, пра іх нейк «забываюць» і самі лесьнікі, і арганізацыі, што адпраўляюць гэтую тэхніку ствараць непраезныя ўчасткі дарог, якія ніяк не аб'ехаць.

27 чэрвеня 2018 г. а 18:00, вяртаючыся па лясной дарозе ў горад, нам давялося сутыкнуцца з гэткай сытуацыяй. Паўтары гадзіны мы змарнавалі з-за двух перагружаных віцебскіх лесавозаў, адзін зь якіх (нумар 66-20) проста «закапаўся» ў пясок, а нашым раптоўным зьяўленьнем адзін з кіроўцаў быў выразна напалоханы, спрабуючы нам блытана растлумачыць, зь якой арганізацыі іх сюды накіравалі. Пасьля яго няўцямнага аповеду у нас пэўна склалася ўражаньне, што яны незаконным чынам вывозілі кудысьці гэты лес (мабыць, камусьці на продаж). Давялося чакаць, пакуль схадзілі па трактар, каб апрастаць шлях.

Побач таксама ёсьць дарога (дакладней, заўсёды была), сапсаваная гэтымі ж лесавозамі так, што кіроўца, які рушыў па трактар, сам па калена праваліўся на ёй ў пяску і даў нам адмашку туды не набліжацца наогул! Непраезныя каляіны, паразварочаныя пяскі, бярвёны і непрыбраная пасьля работ сучча (людзі выходзяць з машын і з матам за імі разграбаюць увесь хлам)! На пасеках наогул прайсьці нідзе нельга — усё завалена!

Гэта наогул што адбываецца?! Хто табе, «чалавек», даў права так распараджацца тым, што табе не належыць? Вы потым дзівіцеся, што прырода вам пачынае помсьціць праз ураганы, патопы і засухі?! Дзецям сваім вы хіба гэткім спосабам расказваеце, як трэба «Берагчы лес» і «Берагчы прыроду»? Не падумалі, што такім чынам ідзе сур'ёзнае парушэньне прыроднага балянсу?!

Вынаватняведаеце, што зараз пасьля вашага ўварваньня і спусташэньня лясных абшараў на вышэйапісанай тэрыторыі афіцыйна зарэгістраваныя 50 асобін мядзьведзяў, якія ўжо ўдзень выходзяць на дарогі, бадзяюцца каля вёсак, і іх фатаграфуюць людзі! Мясцовыя жыхары баяцца хадзіць у лес! А колькі іх яшчэ незарэгістраваных, ніхто не ведае! Зь іншага боку, куды ім, мядзьведзям і ўсім астатнім дзявацца, калі стаяць вакол на голых палёх 5 соснаў і пні?!..

"Віцебская вясна"
https://vitebskspring.org

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

СЯБРОЎСТВА

ПАТРЫЯТЫЧНЫ АЎТАПРАБЕГ

Патрыятычны аўтапрабег "Дарогі вайны. Дарогі міру. Дарогі памяці" прайшоў па тэрыторыі Гарадоцкага раёна.

Сімвалічна, што дадзены аўтапрабег праходзіць у год 75-годдзя вызвалення Гарадоцкага раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Аўтапрабег – даніна павагі і пашаны тым, хто ваяваў, хто аднаўляў краіну пасля ваеннай разрухі, дэманструе пераемнасць пакаленняў, служыць умацаванню дружбы паміж народамі Расіі і Беларусі і пацвярджае, што ў нашых краінах заўсёды будуць памятаць пра тых, хто прынёс нам пераможную вясну.

Расійскія і беларускія ўдзельнікі аўтапрабегу 20 ліпеня 2018 года сустрэліся на мяжы дзвюх дзяржаў, наведалі воінскае пахаванне ў г.п.Езярышча, дзе дырэктар Гарадоцкага раённага краязнаўчагамузеяТ.М.Іванова распавяла пра найбольш значныя падзеі і дзеючых войсках 11 гвардзейскай арміі 1 Прыбалтыйскага фронту па вызваленню пасёлка Езярышча і бліжэйшых населеных пунктаў. Асабліва эмацыйна былі ўспрынятыя радкі з ліста ў вершах палкоўніка, камандуючага 159 танкавай брыгадай Хайдукова Сямёна Паўлавіча сям'і, напісанае 13 снежня 1943 году.

15 снежня 1943 года Хайдукоў С.П. быў цяжка паранены ў баі, а 20 снежня памёр ад ран і пахаваны на вайсковых могілках у Езярышча. На яго магіле ўстаноўлены танк Т-70, да падножжа якога ўдзельнікі аўтапрабегу ўсклалі кветкі і ўшанавалі памяць усіх пахаваных воінаў (каля 300 чалавек).

У г. Гарадку каля помніка 10 гвардзейскай танкавай брыгадзе, якая вызваляла горад, адбыўся мітынг, у якім прынялі ўдзел старшыня Нацыянальнай культурнай аўтаноміі Беларусаў Смаленскай вобласці С. Р. Крыўко, начальнік галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы і па справах моладзі Віцебскага аблвыканкама Г. М. Ягораў , старшыня Віцебскай абласной арганізацыі ГА "Беларускі саюз ветэранаў вайны ў Афганістане" В. А. Мацкевіч, старшыня Гарадоцкага райвыканкама П. П. Карабач, намеснік старшыні Гарадоцкага райвыканкаму М. А. Здольнікава, старшыня Гарадоцкай раённай арганізацыі ветэранаў А. П. Казакова, прадстаўнікі працоўных калектываў, грамадскіх арганізацый і моладзь.

Асаблівую цікавасць удзельнікаў мерапрыемства выклікала мабільная выстава, якая адлюстроўвае летапіс падзей і бітваў Вялікай Айчыннай вайны, інфармацыю аб гарадах-героях і гарадах вайсковай славы.

Паводле інфармацыі: http://haradoktour.by/ru

ВЕДАЙЦЕ!

НАБЫВАЙЦЕ АЎТЭТЫЧНЫЯ СУВЕНІРЫ НА ПАМЯЦЬ

Салон-магазін Гарадоцкага Дома рамёстваў і фальклору прапануе разнастайныя аўтэнтычныя сувеніры.

Для вырашэння пытання: «Што набыць на памяць аб наведванні Гарадоччыны?» варта наведаць салон-магазін Гарадоцкага Дома рамёстваў і фальклору па вул. Валадарская д. 1.

У салон-магазіне прадстаўлена разнастайная сувенірная прадукцыя, якую выраблююць майстры Гарадоцкай зямлі, аб'яднаныя ў клубе «Вытокі». Гарадоцкія майстры маюць шматлікія ўзнагароды розных конкурсаў і фестываляў, як на Беларусі так і за яе межамі. А іх прадукцыя даступна ў сувенірнай краме, як памяць пра Гарадоцкі раён, як памяць пра самабытную культуру Беларусі.

Сцены крамы ўпрыгожваюць карціны самабытнага мастака з Гурак, што каля Езярышча, Сяргея Міхайліка, якія каштуюць ад 10 рублёў да 45.

Саламяныя сувеніры ад майстра Вольгі Рэўт маюць кошт ад 2 да 25 рублёў.

Народны майстар Рэспублікі Беларусь, лаўрэат шматлікіх конкурсаў Васіль Сіманковіч прадстаўлены ў салоне невялікай часткай сваіх лазовых сувеніраў коштам па 2-12 руб..

Адзін са сцелажоў адведзены для сувеніраў з керамікі, якія вырабілі Шалаева Ірына і Шалаева Анжэла (кошт ад магнітаў па 1,5 руб. да больш значных па 17 руб.).

Тут размешчаны таксама керамічныя сувеніры і прадукцыя віцебскага майстра з в. Хартова Сяргея Шункевіча (11,5 — 20 руб.).

Гарадоцкая зямля славіцца майстрамі спіральнага пляцення, якія правялі ўжо другі раённы конкурс па саломапляценню і наведвальнікі могуць выбраць годны сувенір якаснага спіральнага пляцення коштам па 8-13 рублёў.

Маюцца ў салон магазіне сувеніры з вышыўкі, якія зрабілі майстры Дома рамёстваў Міснікава Тацццяна і Жукоўская Юля ад самай малай цаны да 35 рублёў.

А для малых наведвальнікаў прапануюцца сувенірныя цацкі коштам 2-6 рубля ад Кліменка Яніны і Савасцеявай Насці.

Сёняшні выбар сувеніраў у салоне магазіне Дома рамёстваў крыху меншы за звычайны, бо мы робім яго агляд пасля «Славянскага базару», на якім гарадоцкія майстры рэалізоўвалі сваю прадукцыю.Алеізаразмагчыма выбраць сувеніры, калі накіроўвайцеся ў вандроўку або сустракаеце гасцей дома. Адрас салон-магазіна: г. Гарадок, вул.Валадарскага, д.1, тэл. +3752139 41255

Л. Антонаў
http://haradoktour.by/ru

ФУТБОЛ

ЛІДЭР СТРАЦІЎ АЧКІ

Гарадоцкі ФК «Дзецкасельскі» страціў ачкі ў гульне з аўтсайдзерам групы з Шуміліна. 22 ліпеня ў апошнім матчы другога круга чэміпіянату Віцебскай вобласці па футболу на сваім полі гарадоцкі клуб згуляў у ніччу з ФК «Шуміліна» — 1:1.

У нядзельным матчы на стадыёне Гарадка сустракаліся каманды з дыяметральна супрацьлеглых бакоў турнірнай табліцы. ФК «Дзецкасельскі» з'яўляецца лідэрам групы Б чэмпіяната Віцебскай вобласці, а нашы суседзі з Шуміліна мелі толькі адно ачко перад гульнёй.

Але гэта не дае поўнай карціны перадматчавых абставін для канчатковага выніка гульні. Паміж гарадоцкай і шумілінскай камандай існуе асаблівы рахунак за апошнія гады, мусіць пачынаючы з 2015 года. І калі ў матчы першага круга нашы футбалісты перамаглі на чужым полі 6:2, то гэта не азначала, што на сваім будзе адназначная перамога. Ды і адсутнасць у складзе нашай каманды лідэра Алега Слауціна, які гуляе ў пляжным футболе за БАТЭ, відавочна змяншае атакуючы патэнцыял гарадоцкага клуба. Сам ход гульні паказаў, што і адсутнасць у шумілінскай каманды групы падтрымкі ніяк не паменшыла амбіцыі гасцей.

Уся гульня фактычна прайшла на сустрэчных атаках пры якіх цяжка было заўважыць, дзе гаспадары , а дзе госці. Пэўную тэрытарыяльную перавагу гаспадары мелі, але на фінішы атак нам не хапала вастрыні. Шумілінцы атакавалі радзей, але больш вострa.

Пры роўнай барацьбе напрыканцы першага тайма гарадоцкім футбалістам атрымалася адкрыць лік пры розыгрышы мяча на левым флангЕ: Эдуард Ізафатаў аддаў мяч свабоднаму Сяргею Вехцеву, які майстэрскі накіраваў яго да лініі брамніка, дзе Андрэй Баранок накіраваў мяч у сетку гасцей.

У другім тайме пэўныя складанасці ў гульню унёс дождж, які пайшоў з 10 мінуты другога тайма. Даволі часта футбалісты праскальзавалі міма мяча і гэта было не на карысць больш хуткіх гарадоцкіх футбалістаў. Але характар гульні ў другім тайме не змяніўся. Госці атакавалі радзей, але на 57 хвіліне гульні, калі нашы футбалісты захапіліся чарговай атакай, шумілінскі гулец эфектным ударам з развароту з лініі брамніка прабіў нашага галкіпера.

Да канцы гульні нічэйны лік не змяніўся і ход матча не даваў адчування сустрэчы лідэра з аўтсайдэрам. Магчыма сказаць, што ў Гарадку больш пафарціла шумілінскім футбалістам, чым гаспадарам.

Гэты матч стаў апошнім на гарадоцкім стадыёне для нашай каманды перад доўгім ваяжам па чужых палях у групе Б. Ды і апошнім перад фінальнай сустрэчай Кубка вобласці па футболу з «Полацкгазам», якая адбудзецца 28 ліпеня на пакуль шчэ невядомым полі. Дарэчы футбалісты «Полацкгаза» у апошнім матчы на сваім полі выраблялі з ФК «Паставы ПМЦ» што хацелі — канчатковы вынік іх перамогі зусім не футбольны, не хакейны: 15-0(!?).

З апошняга тура ў нашай групе напружвае вынік гульні ФК «Ніва» (Талачын) у Віцебску, дзе імі быў разгромлены «Славянскі Велес»: 5-1. І менавіта талачынцы зараз бліжэй усіх падыйшлі да нас пасля 8 гульняў: у нас 19 ачкоў, а ў «Нівы» — 15.

Л. Антонаў

ГАНДАЛЬ

НОВАЯ КРАМА Ў "ШАЙБЕ"

Сетка «Доброном» шукае работнікаў у Гарадку для новага магазіна.

На мінулым тыдні ў агульнарэспубліканскім банкувакансійз'явіласяшэсць прапаноў вакансій для новага магазіна ЗАТ «Доброном» ў Гарадку, які адкрыецца па вул. Пралетарскай.

ЗАТ «Доброном» — гэта кампанія, асноўным напрамкам дзейнасці якой з'яўляецца раздробны гандаль у невялікіх крамах крокавай даступнасці па ўсёй краіне. Больш за 3500 супрацоўнікаў сеткі дапамагаюць пакупнікам у выбары лепшых тавараў, абапіраючыся на ўласны вопыт і лепшыя рознічныя тэхналогіі.

Сваю дзейнасць кампанія пачала ў канцы 2009 года. Раздробная сетка налічвае больш за 200 гандлёвых аб'ектаў.

Кампанія «Доброном» вялікую ўвагу надае сённяшнім тэндэнцыям развіцця рознічнага гандлю Беларусі, і ставіць перад сабой у якасці асноўнай задачы прадастаўленне максімальнагалікупакупнікоў старанна падабранага асартыменту самых запатрабаваных тавараў па добрым, прыемным цэнах побач з домам.

Гэта крамы самаабслугоўвання, у якіх усё арганізавана такім чынам, каб пакупнік лёгка змог знайсці неабходныя яму тавары, змог добра разгледзець іх, вывучыць інфармацыю на этыкетках і зрабіць правільны выбар.

Кожны тыдзень у сеткі крам праводзіцца «Добрая цана». «Добрая цана» — гэта больш за 100 прапаноў тавараў па зніжаных цэнах.Зпрапановамі можна азнаёміцца ў любой краме сеткі і ў рэкламных буклетах «Добрая цана».

У Гарадку яны будуць размяшчацца ў напэўна ўжо ў былым цэнтры вольнага часу «Шайба», дзе апошнім часам больш займаліся прадастаўленнем ў арэнду плошчы для гандлю адзення па нізкіх коштах, чым арганізацыяй вольнага часу моладзі.

ЗАТ «Доброном» шукае 15 работнікаў на 7 вакансій ад дырэктара крамы да прадаўцоў, касіраў, грузчыкаў і г.д.. Заробкі прапануюцца ад 305 руб. для прыбіральшчыцы да 1000 руб. у дырэктара. Глядзіце тут: http://gsz.gov.by

Наколькі гэта адпавядае інтарэсам жыхароў Гарадка і арганізатарам культурнага жыцця ў райцэнтры пакажа время. Але відавочна, што моладзь Гарадка страціць яшчэ адно месца для вольнага часу і забаў. Як задумалася ў 90-х гадах мінулага стагоддзя мясцовай уладай.

Л. Антонаў

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ЧАМУ ТАК СКЛАДАНА АСВОЙВАЦЬ ЧУЖЫ ДОСВЕД

Якія праблемы ў нас абмяркоўваюцца на вышэйшым узроўні? Захаванне тэхналагічнай дысцыпліны пры нарыхтоўцы кармоў, неабходнасць замены кіраўнікоў прадпрыемстваў, няздольных «цягнуць», фірмовы заклік «закручваць гайкі». Архаіка на маршы. І маршу гэтаму хутка пойдзе 25-ы год.

Падставай для напісання гэтай «Азбукіпаліталогіі» сталанавіназ інтэрнэту. Прыводжу яе цалкам: «Прэм’ер-міністра Канады аштрафавалі на сто долараў за тое, што ён не задэклараваў сонечныя акуляры, падораныя яму кіраўніком адной з канадскіх правінцый. Такое рашэнне прыняў назіральны орган па этыцы, — паведамляе Сі-Бі-Сі. — Прэс-сакратар Джасціна Трудо патлумачыла, што ён не задэклараваў акуляры з-за адміністрацыйнай памылкі, а дакладней, няправільна запоўніў форму дэкларацыі. Паводле мясцовага заканадаўства, прэм’ер абавязаны на працягу 30 дзён паведамляць аб атрыманых падарунках, кошт якіх перавышае дзвесце долараў».

Пацешная гісторыя, пагадзіцеся. Прапаную здзейсніць разумовы эксперымент — перанесці сітуацыю на родную глебу, на якой пышна квітнее так званая «беларуская ма-дэль». Ажыццявіць гэты эксперымент вельмі проста. Для гэтага дастаткова ўсяго толькі прозвішча прэм’ер-міністра Канады замяніць на ўсім нам добра знаёмае. Замянілі?

Атрыманы вынік лепш за ўсё апісаць словам «аксюмаран» (літаральна «вострае глупства», ад старажытнагрэчаскага «ὀξύς» — «востры», «пранізлівы» + «μωρός» — «неразумны», «дурны»). Аксюмаран нярэдка выкарыстоўваецца ў назвах літаратурных твораў: «Гарачы снег», «Жывы нябожчык», «Мёртвыя душы», «Маленькі гігант вялікага сексу».

Дзве функцыі дэмакратыі

Дэмакратыі ў Беларусі не менш, чым у Еўропе. Праблема не з дэмакратыяй. Праблема з памяццю. Для тых, хто сумняваецца, працытую адзінага палітыка (АП): «Самае галоўнае — гэта лішні раз нагадваць усім нам у краіне і за яе межамі аб дэмакратычнасці нашага дзяржаўнага ладу». Сказана гэта было не выпадкова, а на цырымоніі прывядзення да прысягі суддзі Канстытуцыйнага суда Віктара Рабцава (2 лютага 2017 года).

АП характарызаваў прызначэнца як вядомага навукоўца і практыка. Адсюль яго ўпэўненасць у тым, што гэта (прызначэнне) паслужыць напамінам гораду і свету аб дэмакратычнасці Беларусі. Адначасова, абвясціўшы свой варыянт пераліку правоў чалавека, ён узваліў на сябе нялёгкую ношу галоўнага інспектара па іх выкананні…

Палітычныя правы — гэта перш за ўсё права выбіраць сабе ўладу і мяняць яе ў выпадку неабходнасці. Таму паняцці «палітычныя правы» і «дэмакратыя» з’яўляюцца сінонімамі. Адкрыем кнігу «Дэмакратыя і рынак» польска-амерыканскага палітолага Адама Пшэворскага: «Дэмакратыя — такі палітычны лад, у якім кіруючая партыя можа прайграць выбары».

У дэмакратыі дзве асноўныя функцыі: абмежаванне часу знаходжання кіраўніка на пасадзе (каб знізіць верагоднасць яго перараджэння ў тырана) і стварэнне легітымнага канкурэнтнага асяроддзя, без якога для грамадзян немагчыма фарміраванне прасторы выбару (перамены курсу).

Мне пашанцавала: літаральна днямі на сваім любімым аналітычным сайце republic.ru я прачытаў артыкул кансультанта па арганізацыі бізнесу ў Кітаі Уладзіміра Нявейкіна «Кітай развіваецца вельмі хутка». Прывяду фінальную частку апошняга абзаца: «Калі Дэн Сяапін ладзіў свае рэформы, то адной з галоўных небяспекаў на іх шляху лічылі не дэфіцыт добрых праграм, не, іх можна напісаць колькі заўгодна. Галоўная праблема — супярэчнасць паміж індывідам і грамадствам. Акадэмія грамадскіх навук Кітая тады правяла цікавае даследаванне і не знайшла за ўсю гісторыю чалавецтва ніводнага прыкладу, калі б кіраўнік пасля 10 гадоў кіравання краінай прыносіў ёй карысць. Да 10 гадоў былі розныя варыянты. Пасля — толькі адзін».

Архаіка на маршы

Беларусь не стаіць убаку ад галоўнай дарогі чалавецтва. Пытанне толькі ў тым, з якой хуткасцю яна па гэтай дарозе рухаецца. На жаль, наша месца размешчана нашмат бліжэй да хваста калоны, чым да яе галавы. Але глытаць пыл, што ўздымаюць дынамічныя краіны-лідары, нам не наканавана. Адставанне такое вялікае, што пыл паспявае асесці…

Кітайцы, якія прызвычаіліся думаць стагоддзямі і тысячагоддзямі, тым не менш абмяжоўвалі знаходжанне адной асобы на вышэйшай дзяржаўнай пасадзе двума тэрмінамі. Мне запярэчаць, што гэты запавет Дэн Сяапіна паспяхова пераадолены цяперашнім кіраўніком Паднябеснай. Сапраўды, гэта так. Аднак уяўленні нямецкага філосафа Фрыдрыха Ніцшэ пра волю да ўлады як пра базавы інстынкт жыцця яшчэ нікому не ўдалося абвергнуць. Без улады не можа існаваць ні адно грамадства, нават на ўзроўні сельскай абшчыны. Але, як кажуць палякі, «Co zanadto, to nie zdrowo». Таму наступствы палітычнай інавацыі па зняцці канстытуцыйнага абмежавання на колькасць тэрмінаў для старшыні КНР, што была прынятая на XIX з’ездзе КПК, не прымусяць сябе доўга чакаць.

За прыкладамі кітайскім таварышам далёка хадзіць не спатрэбіцца. У Беларусі аналагічнае канстытуцыйнае абмежаванне было знятае на рэферэндуме ў 2004 годзе, акурат да дзесяцігадовага юбілею АП. І ўжо праз два гады «беларуская мадэль» дасягнула свайго піку. Але гэта не падстава для радасці, бо дасягненне піка (вышэйшая кропка) азначае пачатак спуску. Што на

(працяг на стар. 4)

БЕЗНАДЗЕЙНАСЦЬ.БАЙ

ГАДЗІНЬНІК, ЯКІ СПЫНІЎСЯ 24 ГАДЫ ТАМУ

Людзям майго пакаленьня на працягу жыцьця двойчы выпала доля жыць у пэрыяд застою. У старажытным Кітаі адным з самых страшных праклёнаў на адрас ворага было: «Каб ты жыў у эпоху пераменаў». Здаецца, сёньняшняя Беларусь падорыць сьвету новую мудрасьць.

Чыста беларускі праклён гучыць так: «Каб ты другі раз у жыцьці трапіў у эпоху застою, па нейкай злой недарэчнасьці названага „стабільнасьцю“».

Чаму ўзьнікла беларуская мадэль

Безумоўна, прыход Аляксандра Лукашэнкі да ўлады 24 гады таму нельга лічыць выпадковасьцю. Ён толькі ўдала асядлаў тыя грамадзкія трэнды, якія моцна разьвіваліся ў першай палове 1990-х гадоў. Маладая краіна не была гатовая да глыбокай трансфармацыі пасьля краху камуністычнага ладу. Савецкая сацыяльная мадэль у Беларусі аказалася больш эфэктыўнай, чым у іншых рэгіёнах СССР, і яе разбурэньне выклікала тут большае незадавальненьне насельніцтва. Высокая канцэнтрацыя буйных прадпрыемстваў вымагала ад уладаў захоўваць іх працу як умову сацыяльнай стабільнасьці ў краіне. Большасьць беларусаў разумела абвешчаную Міхаілам Гарбачовым перабудову як стварэньне больш справядлівай патэрналісцкай дзяржавы, і таму яе крах на пачатку 1990-х гадоў выклікаў моцнае расчараваньне.

Аляксандар Лукашэнка на першых прэзыдэнцкіх выбарах добра адчуў гэтыя грамадзкія настроі і прапанаваў свой адказ. Гэта ўсталяваньне моцнай улады, навядзеньне парадку, захаваньне дзяржаўнай уласнасьці, барацьба зь бізнэсоўцамі і намэнклятурай, саюз з Расеяй і рэінтэграцыя постсавецкай прасторы. Згаданая праграма была альтэрнатыўнай таму курсу на рэформы, які рэалізоўваўся ва ўсіх посткамуністычных краінах.

Самае цікавае, што Аляксандру Лукашэнку сапраўды ўдалося рэалізаваць асноўныя пункты сваёй праграмы. Чысьціня экспэрымэнту была дасягнута ня толькі яго працягласьцю, але і ў пэўным сэнсе ўпартасьцю галоўнага экспэрымэнтатара, зачараванага ягонай вонкавай прыгажосьцю. Настаў час падводзіць вынікі.

Вынікі беларускага экспэрымэнту

Не аднойчы я чуў ад дыпляматаў постсавецкіх краін фразу: затое вы захавалі прамысловасьць! Я адказваю: так, але якую цану за гэта заплацілі! Самая высокая інфляцыя і неаднаразовая дэвальвацыя — рэкордныя ня толькі на постсавецкай прасторы, але, фактычна, у сьвеце за апошнія два дзясяткі гадоў (калі вынесьці за дужкі анамаліі Зымбабвэ і Вэнэсуэлы). Фактычнае спыненьне эканамічнага росту. Узровень заробкаў застыў на адзнацы 2009 году. Гэтая захаваная савецкая прамысловасьць павольна памірае, атручваючы ўвесь эканамічны арганізм.

Паводле інфармацыі Нацбанку, безнадзейная запазычанасць дзяржпрадпрыемстваў перад банкамі склала 14% у адносінах да ВУП (каля 7 млрд даляраў). У 2001 годзе сярэдняя пэнсія ў Беларусі складала 45% ад сярэдняга заробку, а ў 2018 годзе — толькі 36%. Гэта пры тым, што Беларусь атрымлівае даволі значныя расейскія датацыі і кожны год, каб захоўваць сацыяльнае статус-кво, бярэ ўсё новыя замежныя крэдыты. Тое, што дзяржаўная прапаганда называе стабільнасьцю, даўно ператварылася ў мяртлівы застой.

Сацыяльная дзяржава? Што ад яе застаецца пасьля росту пэнсійнага ўзросту, падвышэньня тарыфаў ЖКГ, ліквідацыі шматлікіх ільготаў? Ва ўсім сьвеце беспрацоўным дзяржава дапамагае, і толькі ў беларускай «сацыяльнай дзяржаве» людзей, якія страцілі працу, абвяшчаюць «дармаедамі» і абкладваюць дадатковым паборамі.

«Паліцэйская дзяржава»

Канцэпт моцнай улады лягічна трансфармаваўся ў клясычную «паліцэйскую дзяржаву». Дзе ўсіх нязгодных з ходу б’юць дубінкай па галаве. Дзе работнікам сілавых структураў дазволена ўсё. Дзе суды ператварыліся ў канвэер па штампаваньні абвінаваўчых прысудаў. Дзе каля паловы дарослага насельніцтва кожны год прыцягваецца да адміністратыўнага пакараньня. Дзе чыноўнікаў і бізнэсоўцаў садзяць у турму часьцей, чым апазыцыянэраў. Дзе бацьку, які захапіў дачку ў закладніцы, адразу застрэльваюць без усялякіх разваг і сантымэнтаў.

«Моцная рука дазваляе нам захоўваць незалежнасьць», — заяўляе праўладны палітоляг Пётра Пятроўскі. Дзіўна, але як гэта ўдаецца захаваць незалежнасьць невялікім дэмакратычным краінам?

Шмат гадоў Лукашэнка ганарыўся, як спрытна яму ўдаецца «разводзіць на бабкі» крамлёўскіх. Але пасьля Крыму і Данбасу выявіўся і адваротны бок гэтай расейскай «халявы». Тут зноў дарэчы ўзгадаць кітайскую прымаўку: «Сеў на тыгра — ня зьлезеш» (бо зьесьць). Адсюль і вядомая выснова, якая прагучала з вуснаў кіраўніка Беларусі ў Шклоўскім раёне пасьля перамоваў з Пуціным: «Мы на фронце. Ня вытрымаем гэтыя гады, правалімся, значыць, трэба будзе ці ў склад якой-небудзь дзяржавы ісьці, ці аб нас проста будуць выціраць ногі». І чаму ж не дапамагае «моцная рука»?

І яшчэ адным пабочным вынікам «навядзеньня парадку» стаў пэрсаналісцкі аўтарытарны рэжым, у межах якога грамадзтва пазбаўлена права ўплываць на дзяржаўную палітыку. І як вішанька на торце — усё хараство наступстваў рэжыму асабістай улады, які ўсё больш нагадвае ўсходнія матывы. Гэта калі другой мэдыйнай пэрсонай у краіне стаў сын кіраўніка Коля. Ці калі Аляксандар Рыгоравіч усё часьцей зьяўляецца на публіцы ў атачэньні прыгожых дзяўчат, якія суправаджаюць яго ўжо і ў працоўных паездках, ён нават у якасьці жарту прапануе адной зь іх («дзетка») стаць кіраўніком агрaхолдынгу. Які час на двары, такія і жарты.

Але беларусам чамусьці ня сьмешна. Бо ёсьць адчуваньне часу, які спыніўся, і страты ўсялякай пэрспэктывы. Безнадзейнасьць кропка бай.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

(пачатак на стар. №3)

практыцы і назіраецца.

Тры шляхі

Калі ўжо гаворка пра Кітай, то быў бы грэх не звярнуцца па каментар да Канфуцыя. Прыдатную цытату ўстагоддзе інтэрнэту знайсці нескладана: «Тры шляхі вядуць да ведаў: шлях разважанняў — гэта шлях самы высакародны, шлях пераймання — гэта шлях самы лёгкі, і шлях вопыту — гэта шлях самы горкі».

Першы шлях галоўнаму архітэктару «беларускай мадэлі» глыбока чужы, пра што ён з гонарам рэгулярна і заяўляе.

Абмяжуюся адной цытатай: «Цалкам неплацежаздольным апынуўся і наш ідэалагічны штаб — Адміністрацыя прэзідэнта. Нарады, даручэнні, аўтарскія калектывы, справаздачы — і нічога на выхадзе. Той жа фармалізм.

У гэтых умовах кіраўніку дзяржавы давялося брацьусё на сябе і, ідучы ад жыцця (выдзелена. — С.Н.), а не ад тэорыі, закладваць у фундамент беларускай незалежнай дзяржаўнасці ідэі, народжаныя і выпакутаваныя нашым народам».

Так вобразна і ярка апісаны падыход да фарміравання дзяржаўнай ідэалогіі — гэта аналаг шляху вопыту паводле Канфуцыя. Ён апынуўся самым горкім для беларусаў, бо замест ідэалогіі стварылі яшчэ адзін орган па кантролі за добранадзейнасцю грамадзян у асобе ідэалагічнай «вертыкалі». Натуральна, за грошы грамадзян. Вось такі ненавязлівы ідэалагічны сэрвіс.

Асабіста я не супраць ідэалогіі, але толькі той, мэтай якой быў бы прымус дзяржавы да адказнасці. Здавалася б, нічога выдумляць для гэтага не трэба. Ёсць шлях перайманння. Самы лёгкі шлях паводле Канфуцыя. Нездарма ж я пачаў «Азбуку паліталогіі» з гісторыі прэм'ер-міністр Канады, якога аштрафавалі на сто долараў за тое, што ён не задэкларываў сонечных акуляры.

На жаль, па той жа прычыне, па якой мы не пераймаем кітайскі і сінгапурскі досвед эканамічнага прарыву краіны з трэцяга свету ў першы. Для паспяховага капіявання кітайскага досведу беларусам неабходна стаць кітайцамі. Для капіявання канадскага вопыту — канадцамі…

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

ЧАРГОВАЯ НАРАДА

ЛУКАШЕНКО ПОПАЛ В ЛОВУШКУ…

«Зарплата чиновников — это на конфеты внукам или любовницам на чулки. Остальное они зарабатывают на других ресурсах». Известный экономист рассказал, в какую ловушку попал Лукашенко.

На совещании, посвященном вопросам повышения престижа госслужбы, глава государства поделился негативной тенденцией: подбор кандидатов на вакантные должности затягивается на месяцы, а то и годы.

Лукашенко напомнил о жесточайших требованиях к госслужащим: «За нарушения уходишь с должности — идешь в тюрьму».

Президент поинтересовался у членов правительства, как привлечь самых лучших и опытных управленцев и предупредил:

— Если вы пришли ко мне с предложениями о повышении денежного довольствия и зарплат госслужащим, даже не поднимайте этот вопрос, он раз и навсегда решен.

Почему Лукашенко пугает госслужащих? Пряники для чиновников закончились, и остался лишь кнут?

— На самом деле пряников достаточно много для органов госуправления оставлено. Лукашенко просто запугивает, — заявил в интервью «Салідарнасці» руководитель Научно-исследовательского центра Мизеса Ярослав Романчук.

Экономист отметил, что доходы системы госуправления превышают 45 % ВВП, плюс платежи, которые составляют около 5 % ВВП.

— Половина экономики проходит через руки чиновников. Кроме того, около 80 % активов находится в руках распорядителей чужого, и они могут раз в год посклонять головы, рассматривая свои носки, понимая, что, сколько бы Лукашенко ни говорил про зарплаты, их зарплата — это на конфеты внукам или любовницам на чулки. Остальное они зарабатывают на других ресурсах, что мы и видели по Минздрав-гейту.

Если бы он сказал: «Все, друзья, с завтрашнего дня функционал меняется, меняются бюджеты, мы вводим экономическую конституцию с ограничением госрасходов на уровень 25 % ВВП. Мы ликвидируем весь чиновничий бизнес, то есть те структуры, которые были учреждены министерствами и ведомствами. Вот тогда бы что-то дошло до руководства страны, и власти начали реально бороться с коррупцией и заботиться о качестве госуправления.

«С таким функционалом даже ангел становится коррупционером»

Экономист напомнил о том, что Лукашенко неоднократно за последние три года неоднократно говорил о необходимости радикально сократить функции и ликвидировать конфликт интересов органов госуправления.

— Ни первое, ни второе не было сделано. Кого бы ни подбирали на эти должности — все пустое. С таким функционалом даже ангел становится коррупционером за 12-18 месяцев. Потому что система не имеет сдержек и противовесов, отсутствует система независимого контроля.

По мнению Романчука, тот факт, что не могут найти кандидатуры в «вертикаль», говорит: никто не хочет сидеть, быть в системе круговой поруки, быть замазанным коррупцией.

— Как Лукашенко оценивает премьер-министра, вице-премьера, министров? За состояние здравоохранения, образования, сельского хозяйства давным-давно нужно было уволить весь тот кадровый состав, провести конкурс, через кадровое агентство набрать профессионалов и поставить им четкие задачи.

«Лукашенко сделал ставку на советскую систему управления, но без советских рычагов»

Эксперт уверен: глава государства сам виноват, какую команду он сформировал.

— Почему-то многие люди в этой команде, особенно идеологи и пропагандисты (в частности, Мясникович, Семашко, Русый, Калинин), более двадцати лет. Можно ротировать секретарш, начальников департаментов, но фундаментально люди, которые определяли политику 20 лет назад и сегодня, одни и те же.

Если бы они слушали альтернативные точки зрения, было требование сделать научно-обоснованную политику — это одно. У них фундаментальный принцип — показушная лояльность. Лояльный далеко не всегда профессионал.

Лукашенко попал в ловушку, считает Ярослав Романчук:

— Он сделал ставку на советскую систему управления, но без советских рычагов: без партии, без системы контроля чиновников, которым коттедж меньше миллиона долларов не предлагай, и Лэнд Крузер — не ниже.

Вертикаль и все окружение обросли коммерческими связями, не развиваются профессионально. Академия наук, которая должна была стать профессиональной кузницей кадров, на самом деле превратилась в штамповочный цех корок и дискредитацию высшего образования.

Надо менять модель, систему управления, мотивацию, структуру собственности, заключает экономист.

— Главное — вводить народную экономику, а не продолжать работать в режиме номенклатурно-краснодиректорских кланов.

Татьяна Гусева
"Салідарнасць"

СУДОВЫ АКСЮМАРАН

КАМУНІЗМ = ФАШЫЗМ…

На мінулым тыдні адбыўся вельмі паказальны адміністрацыйны працэс. Судзілі нашага аўтара, экс-палітвязня і анархіста Мікалая Дзядка. Судзілі яго нібыта за «распаўсюд нацысцкай сімволікі». Дзядок быў прызнаны вінаватым і атрымаў штраф у памеры 10 базавых велічынь.

Увогуле, судзіць анархіста за прапаганду нацызму — гэта аксюмаран. Анархісты па змоўчванні з'яўляюцца найбольш радыкальнымі антыфашыстамі. Але начальнік трэцяга аддзялення па супрацьдзеянні экстрэмізму ГУБАЗіК Міхаіл Бедункевіч, даследаваўшы профілі Дзядка ў сацсетках, знайшоў там выявы свастыкі. Суд, не ўлічыўшы кантэкст, выявіў, вынес вырак.

У гэтым працэсе ёсць два цікавыя моманты, вартыя пільнай увагі. Першы момант: працэс Дзядка не быў адзіным. Адначасова з ім судзілі за «распаўсюд экстрэмісцкіх матэрыялаў» актывістку Марфу Рабкову. У той жа час за такі ж «распаўсюд нацысцкай сімволікі» ў Гомелі пад суд трапіў відэаблогер Арцём Шапараў.

Ва ўсіх гэтых працэсах абвінавачванне — даволі нацягнутае. Шапараў «апрануў» у размытую нацысцкую форму дырэктарку школы, Рабкова змясціла ў сацсетках толькі фотакалаж з шапкай «Class War». Прычым на момант змяшчэння, гэты выраз не быў прызнаны экстрэмісцкім. Падаецца, што ў краіне пачалася кампанія, мэта якой — выставіць сацыяльных актывістаў як прыхільнікаў фашызму, і, такім чынам, дыскрэдытаваць іх у вачах грамадскасці.

Напэўна, у адрозненне ад тых жа актывістаў, улада вельмі пільна глядзіць на каляндар. Актывісты, занятыя Курапатамі і Мундыялем, неяк забыліся, што ў 2019 годзе павінны прайсці парламенцкія выбары, якія могуць быць сумешчаныя з прэзідэнцкімі. І, хутчэй за ўсё, такія спробы дыскрэдытацыі сацыяльных актывістаў можна лічыць пачаткам падрыхтоўкі да палітычных кампаній, якія нас чакаюць ужо восьвось.

Дарэчы, хвалю рэпрэсій перад выбарамі, скіраваную найперш на сацыяльных актывістаў, прарочыў сам Дзядок у артыкуле «Прэзідэнцкія выбары: як гэта будзе», апублікаваным яшчэ ў красавіку гэтага года. Можа стацца, што, «працэсы за нацызм» як падмурак па дыскрэдытацыі актывістаў — гэта пачатак.

Вельмі важны і другі момант. Свае 10 базавых штрафу Дзядок атрымаў у тым ліку і за калаж, змешчаны ў «НЧ» з нагоды «Дня чорнай стужкі» — Агульнаеўрапейскага дня памінання ахвяраў сталінізму і нацызму. На гэтым калажы свастыка перацякае ў серп і молат. У артыкуле, да якога калаж быў ілюстрацыяй, прыводзіліся факты падабенства савецкага і нацысцкага рэжыму і дыскутавалася пытанне: чаму нацызм асуджаны, а камунізм — не?

Персанальна я супраць прыроўнівання савецкіх сімвалаў да нацысцкіх. Так, і той, і той рэжымы — крываыжэрныя. Але СССР усё ж даваў беларусам хоць маленькія шанцы на выжыванне. У ім існавала хоць фармальная, але БССР. У ім фармальна, але прысутнічала права на беларускамоўнае навучанне, існавала беларуская мова, культура, пісьменнікі... Нацысцкімі ж планамі існаванне беларусаў (і габрэяў, і іншых славянаў) не прадугледжвалася ўвогуле. Як ні банальна, але «дзяды ваявалі», і пад «сярпаста-малаткастым» пазбавілі нас ад фізічнага вынішчэння з боку «чыстых арыйцаў».

Але маё дыскусійнае меркаванне больш нікога не хвалюе. Па Канстытуцыі, у нас у краіне тры галіны ўлады — выканаўчая, заканадаўчая і судовая. Судовая галіна ўлады «імем Рэспублікі Беларусь» (гэта значыць — ад усіх нас, і ад майго імя таксама) вызнала, што серп і молат, будучы неад'емнай часткай калажу, з'яўляецца сімвалам, як мінімум прыроўненым да нацысцкага. Такім чынам, Дзядок атрымаў 10 базавых не толькі за свастыку, але і за серп і молат.

Беларуская хрысціянская дэмакратыя і Павел Севярынец з нагоды прысуду Дзядку павінны пляскаць у ладкі — яны доўга змагаліся за асуджэнне камунізму і забарону савецкіх сімвалаў. Нечакана для сябе, дамагліся. Хоць у нас у краіне і не распаўсюджанае прэцэдэнтнае права, але асуджэнне Дзядка ў тым ліку за сімвалы СССР дае падставу лічыць іх такімі ж, як нацысцкія.

Што далей? Забарона Камуністычнай партыі Беларусі, якая ўтрымлівае серп і молат у сваёй сімволіцы? Дэмантаж савецкіх помнікаў, якія ўтрымліваюць серп і молат? Па логіцы вынікае так.

Сяргей Пульша
https://novychas.by

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 30.07.2018 у 17.40
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.